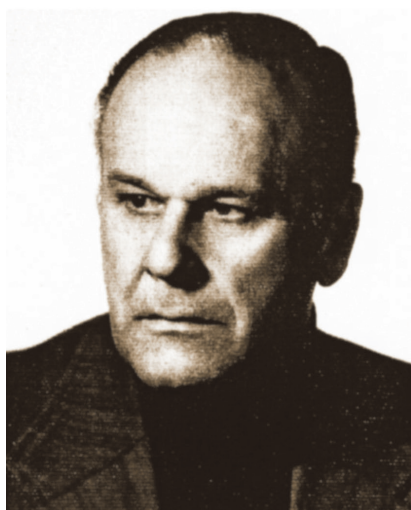

IVO KLEINER, dipl. ing. građ. (1925. – 2012.)

Navršile su se pune dvije godine nakon što nas je gotovo iznenada 16. travnja 2012. napustio cijenjeni stručnjak Ivo Kleiner, dipl. ing. građ. Međutim, spletom okolnosti to nije zabilježeno u časopisu *Građevinar*, gdje je bio i dugogodišnji član Redakcijskog odbora (1968.–1982.). Stoga je ovaj moj napis na neki način ispravljanje duga prema tom od svih cijenjenom stručnjaku.

Ivo Kleiner je rođen u Šibeniku 4. travnja 1925., a u Zagrebu je 1943. završio gimnaziju, gdje je 1952. stekao i diplomu na Građevinskom odsjeku Tehničkoga fakulteta. Radio je od 1952. do 1957. u Željezničkom projektnom birou - *Sekcija Zagreb*, na trasiranju i projektiranju željezničkih pruga Beograd – Bar (sekcija Mojkovac – Titograd – Bar) i Sarajevo – Ploče (sekcija Jablanica – Mostar – Ploče). Od 1957. do umirovljenja 1985. radio je u zagrebačkom poduzeću *Geotehnika* i u Institutu *Geoexpert*, gdje je ujedno bio suosnivač i direktor (1969.–1970.).

Cijeli je radni vijek radio na mnogim velikim industrijskim, elektroenergetskim i lučkim građevinama, nasutim branama, prometnicama i mostovima. Pritom je rješavao složene probleme iz područja mehanike tla i temeljenja, od istražnih radova do projektiranja te izvođenja teških i složenih temeljenja, poput različitih tipova bušenih pilota, armanobetonskih dijafragma i prednapetih geotehničkih sidara. Zapažena je njegova uloga u temeljenjima za luke Ploče, Rijeka, Bakar, Martinšćica, Marsa Matruh (Egipat) i Homs (Libija) te za koksaru u Bakru kao i cementare u Zagrebu i Splitu. Bio je uključen i u projektna rješenja zaštite građevne jame za strojarnice TE *Sisak I*, HE *Varaždin*, HE *Čakovec* i NE *Krško*. Radio je na sanaciji više građevina nakon potresa u Skoplju

i Banjoj Luci, ali i na temeljenjima silosa u Rijeci, Sesvetama, Metkoviću i Resniku kraj Zagreba. Potom je bio uključen u duboko temeljenje nekih mostova (Korana) i velikih poslovnih zgrada. Dugo je godina radio i u nadzoru gradnje nasutih brana, kao što su Derbendi Khan (Irak), Mahabad (Iran), Wadi Libda Suk el Khamiz (Libija) i Buško Blato te mnogo manjih. Projektirao je i sanacijske zahvate povijesnih i kulturnih građevina te crkava u Zagrebu, Zadru, Dubrovniku, Iloku, Karlovcu, Kutini, Jasenovcu i Klanjcu te u Istri.

Od 1993. bio je vanjski stručni suradnik Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture za mehaniku tla i temeljenja te održavanje, saniranje i rekonstrukciju crkava i dvoraca u Hrvatskoj. Autor je i koautor četrdesetak znanstvenih i stručnih članaka i referata na domaćim i inozemnim kongresima i savjetovanjima. Bio je zapaženi suradnik časopisa *Građevinar*, *Građevinskog kalendara* u Beogradu i u Tehničkoj enciklopediji Leksikografskog zavoda, gdje je obradio teme vezane uz

injektiranje tla i klizišta. Bio je nadalje i honorarni nastavnik iz područja mehanike tla i temeljenja na Građevinskom i Arhitektonskom fakultetu te na Višoj građevinskoj tehničkoj školi u Zagrebu. Sjećam se da je bio zapažen i u svom društvenom radu. Tako je u Društvu građevinskih inženjera i tehničara u Zagrebu bio tajnik seminara iz geotehnike, ali i suradnik u izradbi propisa i smjernica za temeljenje građevinskih objekata. Bio je i predsjednik Društva za mehaniku tla i temeljenje te član Međunarodnoga društva za mehaniku tla i temeljenje (ISSMFE).

Ovih je nekoliko škratih biografskih podataka bilo nužno kao uvod u jedno sjećanje i zahvalnost za dugogodišnju suradnju i poslovno i privatno druženje. Naše je poznanstvo započelo još u svibnju 1969. i trajalo je pune 43 godine. Tada je ing. Ivo Kleiner bio i direktor Instituta *Geoexpert* koji me je primio i uveo u posao. Ubrzo sam shvatio da je njegova uloga u *Geoexpertu* bila mnogo šira i kompleksnija od onoga što se obično podrazumijeva pod radnim mjestom. Naime, shvatio sam da je ing. Kleiner uz prof. Nonveillera, koji je upravo u to vrijeme prešao na neke druge dužnosti, pokretač i suosnivač Instituta *Geoexpert* u sastavu *Geotehnike*, ali da je i cijelim svojim bičem protkan *Geoexpertom*. Jednostavnije rečeno, bio je živi duh *Geoexperta*, a u to su se skladno uklopile njegove velike organizacijske sposobnosti, smisao za rad i red te otvorenost prema izazovima zamršene geotehničke struke. Sve ga je to obilježilo kao iznimnog stručnjaka od kojega se mnogo toga moglo naučiti. Zahvaljujući ponajprije ing. Kleineru, *Geoexpert* se ubrzano širio i popunjavao mladim i perspektivnim inženjerima od kojih su poslije mnogi dosegli status

priznatih stručnjaka, a neki su među njima postali i ugledni znanstvenici.

Ivo Kleiner bio je čovjek živa duha i južnjačkog temperamenta pa nije podnosio farizejstvo kao ni razne oblike obmanjivanja koji su našalost, osobito među "kvazistručnjacima", sastavni dio svakodnevnog ponašanja. To ga je uostalom potaknulo i na brojne javne stručne polemike. Katkad bi ga ponešto i silno ražestilo, ali nije bio zlopamtilo pa je uvijek nastojao iskoristiti mogućnost da se stvari izglađe. Posebno se sjećam jedne zgode koju je više puta prepričavao jer je bio ostao bez važne informacije zato što se onaj koji mu je to telefonski trebao prenijeti opravdavao da nije imao telefonski broj. Ljutnja ipak nije dugo trajala i ubrzo se sve izgledilo kad je taj pošteno priznao da se zapravo radilo o zaboravu.

S uglednim sam stručnjakom Ivom Kleinerom mnogo surađivao, posebno u sedamdesetim godina prošlog stoljeća. Njegovi su poticaji i ohrabrenja za mene bili blagotvorni. Prvi je veliki projekt na kojem smo zajedno radili bio podzemni dio robne kuće *RI* u Rijeci. Tada sam se mogao uvjeriti u njegovo golemo iskustvo, a još i više u snagu njegove

stručne intuicije. Bio sam jednostavno zatečen kada bih uspoređivao rezultate svojih mukotrpnih i dugotrajnih računskih analiza s njegovim iskustveno-intuitivnim procjenama. Ako bi se radilo o nekim razlikama, uvijek bi se pokazalo da nešto nije "štimalo" s mojim proračunima. Zapravo je ing. Ivo Kleiner imao ključnu ulogu u mojemu osobnom stručnom razvoju, za što sam mu beskrajno i iskreno zahvalan.

Za kraj sam ostavio nekoliko crtica iz našeg zajedničkog druženje. Naime tijekom naših mnogobrojnih zajedničkih službenih putovanja u razgovoru smo se doticali i nekih privatnih tema. Tako sam saznao da je ing. Kleiner, premda rođen u Šibeniku, zapravo u djetinjstvu živio i odrastao na poluotoku Mandalini pokraj Šibenika. Iz Mandaline se kao sedmogodišnjak s obitelji preselio u Zagreb gdje je i ostao do kraja života. Bila je to čudna podudarnost jer se meni dogodilo upravo suprotno. Ja sam naime kao sedmogodišnjak iz Zagreba došao u Šibenik, odnosno baš u Mandalinu gdje sam polazio i osnovnu školu. Bilo je to u doba kada je zagrebačka tvrtka *Tehnika* gradila *TLM* u Ražinama.

O Mandalini smo stoga rado pričali, osobito posljednjih nekoliko godina, jer to je bila duboko osobna tema za koju rijetki posjeduju potrebne "kvalifikacije". S mnogima se naime može razgovarati o temama vezanim za London, Rim ili Pariz, ali o Mandalini tek s rijetkima.

Slična je obvezna tema naših razgovora, najčešće telefonskih, kroz posljednjih pet-šest godina bila i Komiža na otoku Visu. Naime, iz Komiže je bila rodom Matija Demarija, zvana Tia, pokojna majka Ive Kleinera, a upravo je moja obitelj u Komiži prije nekoliko godina našla poticajno i ugodno mjesto za ljetovanje. Ing. Ivo Kleiner svaki je put sa simpatijama slušao o mojim komiškim "istraživanjima" i uvijek mi dodavao nove informacije i podatke. Zahvaljujući tome, u Komiži sam upoznao niz dragih ljudi koje danas doživljujvam kao najiskrenije prijatelje.

Stoga sam i prije i danas uvijek prepun zahvalnosti prema Ivu Kleineru, dipl. ing. građ., uglednom i cijjenjenom građevinskom stručnjaku, za sve ono što sam od njega čuo i naučio u poslovnom i privatnom zajedničkom druženju.

Mr. sc. Ivan Muhovec